

ПРОТОКОЛ

№ 217

гр. Пазарджик, 08.02.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

Съдебни М. Анг. Г.

заседатели: Р. Сп. Т.

при участието на секретаря Х. В.

и прокурора В. П. Х.

Сложи за разглеждане докладваното от Таня Петкова Наказателно дело от
общ характер № 20215220201376 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 10:07 часа се явиха:

Подсъдимият А. А. С., редовно уведомен от предходното съдебно
заседание, се явява лично и с адв. П. К. от АК-Пловдив – редовно уведомен в
предходното с.з., надлежно упълномощен отпреди.

Частните обвинители Щ. А. К. и К. П. К. – редовно призовани чрез
повереника им адв. М. П. от АК Сливен, не се явяват. Не се явява и
повереникът им адв. М. П. от АК Сливен – редовно призован, надлежно
упълномощен отпреди.

Явяват се вещите лица В. Г. С., Т. П. П., С. К. М. – редовно призовани.

За РП-Пазарджик се явява прокурор Х..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Моля да дадете ход.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на
делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

Сне се самоличността на вещите лица, както следва:

В. Г. С. - на 50 г. от гр. Пловдив, българин, български гражданин, женен, с висше образование, работещ, неосъждан, без родство със страните.

Т. П. П. - на 56 г. от гр. Пловдив, българин, български гражданин, женен, с висше образование, работещ, неосъждан, без родство със страните.

С. К. М. - на 44 г. от гр. Пловдив, българин, български гражданин, женен, с висше образование, работещ, неосъждан, без родство със страните.

Вещите лица предупредени за отговорността по чл.291 от НПК.

Пристъпи се към изслушване на повторна тройна АТЕ. Прочете се заключението по изготвено от ВЛ инж. С., инж. П. и инж. М., находящо се на л. 154 до л. 221 в Том 4 на ДП.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА /поотделно/: Поддържахме заключението. Запознати сме с протоколите от съдебните заседания.

ВЛ С.: Представената експертиза е на база на събраните материали на база на ДП, като в нея сме се съобразявали на база на тези материали и няма как да я изменим сега. Предвид обстоятелството, че има нови данни по делото изводите са, че когато има едни нови данни първо трябва да се направи обстоен анализа. Колкото повече данни има за една експертиза толкова ние можем да се доближим до действителното развитие на пътната обстановка. На база на събраните доказателства до изготвяне на заключението ние сме я представили във вида в който съдът я вижда. Ако има въпроси към нас следва да отговорим в момента или ако не можем сега да направим един технически анализ на тези материали и да представим анализ писмено след това.

ВЛ М.: Ако има конкретен въпрос ще се опитаме да отговорим. След толкова време ще има в някаква степен разлика, но ако не ни се зададе конкретен въпрос, няма как да кажем.

ВЛ П.: И моето становище е същото.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси. Да се приеме заключението.

АДВ.К.: Нямам въпроси. Да се приеме, но поддържам становището си, което докладвахте в СЗ на 28.09.2022г.

Съдът намира, че изготвеното от вещите лица заключение е обосновано и компетентно и следва да бъде прието, като на вещите лица се изплати възнаграждение за явяване и защита на заключението, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението по повторната тройна АТЕ от ВЛ инж. С., инж. П. и инж. М..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на по 20,00 лева за всяко от вещите лица, платимо от бюджета на съда по сметка на вещите лица.

АДВ.К.: Поддържам направеното искане за нова повторна АТЕ. Съдът се е произнесе с определение в съдебно заседание, че ще се произнесе след изслушването на тази експертиза днес.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че приетата последна изготвена повторна тройна АТЕ отговаря на всички въпроси касаеща съставомерните факти и обстоятелства по делото и поради което не се налага изготвянето на нова повторна АТЕ с формулираните от защитника въпроси и считам, че искането следва да се остави без уважение.

Съдът след съвещание намира, че следва да остави без уважение доказателственото искане на защитата за допускане на нова повторна тройна АТЕ, с оглед на обстоятелството, че от приетото в днешното съдебно заседание заключение по повторна тройна АТЕ е отговорено на всички въпроси касаещи съставомерните обстоятелства във връзка с деянието за което е повдигнато обвинение на подсъдимия. Освен това част от поставените от защитата въпроси с които се иска да бъде даден отговор при една ново назначена експертиза вече е бил даден отговор на експертизата, която беше изслушана в днешното съдебно заседание и която, както съдът посочи по-горе, е обоснована и компетентно изготвена. Останалата част от въпросите касаят обстоятелства за които не са събрани доказателства по делото от една страна, а от друга страна представляват хипотетично посочени от самия автор на док. искане факти и обстоятелства.

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение доказателственото искане на защитата за допускане на нова повторна тройна АТЕ.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме искания. Да се приключи делото.

На основание чл. 283 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА писмените доказателства по делото:

Том 3 ДП – протокол за оглед на местопроизшествие ведно с фотоалбум от л.6 до л.16, копия на лични документи на водачите на автомобилите л.17-л.19, медицинска документация л.35-л.37, л.62, л.64, заверено копие на Решение № 192/16.01.2013г. по гр.дело № 664/2012г. на ОС Сливен л.86 – л.87;

Том 5 ДП – декларация за семейно и материално положени и имотно състояние л.51, характеристична справка л.54, справка за съдимост л.56, копие на Решение № 89/04.06.2013г. по търговско дело № 171/2012г. на ОС София л.60-л.69, копия от заключения на АТЕ по гр.дело № 3731/13г. на Апелативен съд - София л.174-л.181.

На основание чл. 284 от НПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА на страните ВД - парчета от стоп в червен цвят, приложено към Том 5 от ДП.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме забележки по предявяването.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо председател, съдебни заседатели, поддържам повдигнатото срещу подс.А. С. обвинение. Считам, че от събраните доказателства може да се направи категоричен извод, както относно факта на извършване на престъплението, така и относно авторството в лицето на подсъдимия. Намирам за необходимо да изложа пред вас фактите.

На 24.08.2012г. св.Д. пътувал по АМ Тракия в посока от София за Пловдив, като управлявал ЛА Сеат Толедо. На предната дясна седалка до него пътувала св.К., а на задната седалка нейната майка и дъщеря – пострадалите Щ. К. и К. Д.. На задната седалка пътувал и пострадалата П. Д. и едногодишният внук. Св.Д. управлявал МПС в порядък 95 км/час. В същата посока се движел ТА Форд Транзит управляван от подс.С.. В автомобила с него пътували свидетелите К. Г., Н. Г. и Д. У.. Те пътували от София за

Пловдив. След ТА Форд в същата посока пътувал ЛА Пежо 406 управляван от св.Б. Ц.. С него пътувал св.М. Д.. Около 12,30 часа ЛА Сеат управляван от св.Д. и ТА Форд, управляван от подсъдимия, се движели в дясната лента за движение по АМ в посока Пловдив. Св.Ц. управлявайки ЛА Пежо 406 предприел маневра изпреварване на пътуващия пред него ТА Форд и св. Ц. се пристроил в лявата лента за движение. В този момент ТА Форд предприел маневра изпреварване на ЛА Сеат и навлязъл в лявата лента и почти изравнявайки се с него. Подсъдимият предприел тази маневра без да се съобрази с приближаващия се зад него в лявата лента ЛА Пежо и в момента в който това не било безопасно. ТА Форд се движел с 95 км/час, а ЛА Пежо със скорост 129 км./час. В момента в който подсъдимият предприел тази маневра разстоянието между управлявания от него ЛА и изпреварващия го автомобил Пежо било едва 12-13 метра. Св. Ц. задействал спирачната система на управлявания от него автомобил и поради малкото разстояние между него и този управляван от подсъдимия настъпил удар между предна дясна част на ЛА Пежо и задната част на ТА Форд. В резултат на това подс.С. изгубил контрол върху управлявания от него ТА Форд. ТА Форд се завъртал и настъпил втори удар между задната част на този ЛА и задната част на ЛА Сеат в района на 77 км. на АМ. След втория удар св.Д. изгубил контрол над управлението на ЛА Сеат, колата се завъртяла око вертикалната си ос, преобърнала се върху таван и паднала върху колелата си в лентата за нормално движение, заставайки почти напречно на пътя. ТА Форд напуснал пътното платно в посока надясно, ударил се в крайпътно дърво и след завъртане спрял в канавка от дясно на пътя. ЛА Пежо спрял в лентата за аварийно спиране. При втория удар пострадалите К. Д., Щ. К. и П. Д. изпаднали на пътното платно. Пострадалата К. Д. повръщала кръв и треперяла, а пострадалата Щ. К. лежала на пътното платно без да реагира по никакъв начин. Свидетелката С. К. – дъщеря на пострадалата Щ. и майка на постр.К. видяла състоянието им и си помислила, че умират. Тя самата имала травми по главата си и се чувствала зашеметена и обърквана. Постр.П. Д. също лежала на пътното платно и викала за помощ. От ухото и устата ѝ текло кръв. Тя успяла да се изправи и видяла Гюрген Данаилов да лежи в полето в страни от пътното платно. Детето плачело и от неговата глава текла кръв. След удара подсъдимият седял на шофьорската седалка с окървавена глава и силна болка в областта на ребрата. В района на настъпилото произшествие започнали да

спирта и други ЛА. Подаден бил сигнал за случилото се. Пристигнали екипи на РУ и екипи на МБАЛ. Пострадалите били откарани в МБАЛ Пазарджик за оказване на мед.помощ.

От изготвените и приети СМЕ на пострадалите Д. и А. са били причинени тежки телесни повреди, а на пострадалата П. Д. средна телесна повреда.

От изслушаната и приет последна повторна АТЕ се установява, че причина за настъпилото ПТП е именно поведението на водача С., който е навлязъл в лявата лента по начин и в момент когато това не е било безопасно, без да се съобрази с приближаващия се ЛА Пежо. Тази експертиза сочи, че за св.Ц. настъпилото ПТП е било непредотвратимо, тъй като за него опасната зона била от порядъка на 136, а до мястото на удара от момента на възприемане на маневрата от подсъдимия е било налице разстояние 61-62 метра. Считам, че тази експертиза отговаря на всички въпроси поради, което и съдът приема, че не се налага да се изслушат предходните такива и назначени и изготвени на ДП. Заключение на тази експертиза следва да се цени като компетентно и обосновано. То съответства на гласните такива на разпитаните по делото свидетели в хода на съд. следствие и приобщените чрез прочетените им - Ц., П. Д., С. Доган, К. Г., Н. Г., М. Д., Д. У..

В хода на разследването се събраха противоречиви доказателства относно дали ЛА Сеат е бил изпреварен от друг ЛА червен на цвят, непосредствено преди подсъдимия да предприеме изпреварването. Обяснения в тази насока даде и самият подсъдим и тезата му се подкрепя само от св.Г.. в противоречие с тези показания стоят показанията на св.Ц. и Д.. Управляващият ЛА Сеат св.Д. за който може да се твърди, че не е заинтересова, е категоричен, че не е бил изпреварен от друг ЛА преди водачът на Форд да предприеме тази маневра.

Считам, че по делото са налице достатъчно доказателства подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнато обвинение и следва да получи съответно наказание. Считам, че при индивидуализация на наказанието следва да се отчетат чистото съд. минало и добрите характеристични данни и следва да му се наложи наказание ЛС чиито размер да се определи при превес на смекчаващите вината обстоятелства и считам, че изтърпяването не следва да е ефективно. При превес на смекчаващите вината обстоятелства следва да

се наложи и кумулативно предвиденото наказание лишаване от право да управлява МПС.

Следва да се възложат разноските. ВД да се отнеме в полза на държавата и да се унищожи съответния ред като вещ без икономическа стойност.

В този смисъл ви моля да постановите вашия съдебен акт.

АДВ.К.: Уважаема госпожо съдия срещу подзащитния ми с ОА по реда на чл. 247 ал. 1 т. 1 от НПК РП Пазарджик е повдигнал обвинение по чл.343 ал.3 предл. 3 б."а" вр. ал.1 б."б" вр. чл.342 ал.1 от НК и чл.5 ал.1 т. 1, във вр. чл.42 ал.1, т.1 от ЗДвП. Основната теза на защитата е че подсъдимият е невиновен и като такъв ще следва да бъде оправдан с правораздавателния ви акт. В редакцията, която е действаща към дата 24.08.2012г. на текста на чл.343 ал.3 за това престъпление се предвижда наказание ЛС до 5 години като обстоятелство за прилага на нормата на чл.2 ал.1 от НК дори и дори и да го признаете за виновен, така като пледира прокурора, въпреки положените от мен усилия, които тепърва предстои да се опитам да изградя като защитна теза, вие ще следва да съобразите размер на наказанието с тази норма.

Защо считам, че подсъдимият е невиновен? Самият казус, поради обстоятелствата, които се развих на ДП, сочи на това, че най-малко е налице много сериозен спор по основния въпрос на всяко едно нак.производство, а той е въпроса за вината и от там за отговорността на привлеченото лице. За това говори не само факта на големия период от време изтекъл от 24.08.2012г., когато е стартирало ДП – оглед на местопроизшествието, до наст.момент, но и фактът, че на ДП имаше още едно обвиняемо лице и това е разпитаният в качеството на свидетел Б. Ц. за което лице от сега заявявам, че показанията му не могат да служат за доказване по безспорен начин на обвинението, както го изисква нормата на чл.303 от НПК. Това лице е било с друго процесуално качество – на обвиняем и това го причислява към кръга на лицата по чл. 121 ал.1 от НПК и ако каже истина то би се уличил в престъпление. Срещу това лице в продължени на ДП шест пъти РП Пазарджик частично прекратяваше нак. производство със същите аргументи, които са залегнали в обстоятелствената част на ОА и които се поддържат днес от представителя на РП Пазарджик, че за него се касае за случайно деяние. Обаче не може да не ви направи впечатление, че първите 5 постановления за

частично прекратяване бяха отменяни от съда – РС или ОС когато е имало обжалване или протестиране. И едва на шестия път РП успя чрез влязло в сила определение на ОС Пазарджик да прокара тезата си, че единственият виновен за настъпилото ПТП е подзащитният ми С.. От самото начало тезата на защитата е, че единственият виновен е въпросният св. Ц. и за това и неговите показания следва много внимателно да бъдат ценени и ако се твърди по отношение, а такова чух от представителя на РП Пазарджик, че тезата на подсъдимия ми е защитна и това се отнася и за показанията на св. Ц.. Тежестта на показанията на показанията на свидетеля се равнява на тежестта на обясненията на подсъдимия дадени в СЗ, които освен средство за защита са и източник на преки доказателства, дотолкова доколкото той е участвал в процесното ПТП и неговите обяснения са източник на преки доказателства. Обвинителната теза е изградена основно на показанията на Ц. и до някъде на показанията на св.М. Д., чиито показания бяха приобщени чрез прочитането им в СЗ на 05.12.2022г. по реда на чл. 281 ал.5 във вр. с ал.4 от НПК при дадено съгласие на страните. Основано неговите показания и тези на св.Ц. са насочени към факта, че видите ли не бил дал сигнал с ляв пътен показател, когато бил предприел маневрата изпреварване подзащитния ми, като водач и това е станало рязко, като е навлязъл от средна или дясна лента за движение и в крайна лява лента – за изпреварване и това било в момента в който управлявания от св.Ц. ЛА Пежо 406 се е намирал на разстояние 12-13 метра. Тук очевидно се изхожда от заключението на приетата тройна повторна АТЕ, която е единственото прието док. средство в наст. нак. производство. Останалите изготвените АТЕ не бяха приети и те няма как да бъдат предмет на обсъждане в етапа на съд. дирене. За мое учудване представителят на РП посочи, че подзащитният ми е управлявал ТА Форд със скорост 95 км/час, а това аз не съзирам в заключението на приетата днес експертиза. С молбата - становище докладвана в СЗ 28-ми септември 2022г. и тук е мястото да изложа виждането си защо считам, че това заключение по реда на чл. 154 ал. 1 и 2 от НПК, първо не е задължително за съда и съда не следва да се съобразява с него при постановяване на акта си. Освен изложеното в молбата докладвана на 28.09.2022г. доводи, ви моля да имате предвид – в подкрепа на виждането, че се касае за тенденциозно назначено заключение, въпреки, че с определението по ЧНД 863/31.05.2017г. е било указано и друг начин на експертизата, но там е бил указан начина който заявих с молбата си.

Правораздавателният ви акт подлежи на оспорване. На стр.3 при цитиране на поставените задачи е посочено, че ВЛ следва да отговорят и на въпросите на защитата на обвиняемия Ц., разпитан като свидетел и чиито показания ще кажа, че съдът ще следва много внимателно да цени. Никъде в постановлението за назначаване на тази експертиза няма ВЛ да отговорят и на защитата на обвиняемия, които в жалбите против прекратяването бяха формулирали, както и в молбата докладвана в СЗ 28.09.2022г. На стр.40 от АТЕ и цитирам и е видно от фотоалбума към огледния протокол и се вижда къде са поражения по задната част на ТА Форд и в предната част на ЛА Пежо 406. По този въпрос изводите на ВЛ ги споделям напълно, но се прави изводът, че водачът на ТА Форд не бил изненадан, защото бил завъртял волана на дясно и в следствие на това завъртане вместо да се завърти обратно на часовниковата стрелка, както е установено от огледа на местопроизшествието и следите от триене от предна дясна и задна дясна гума, е видно, че ЛА се е завъртял не по посока обратна на часовниковата стрелка, а по посока на часовниковата стрелка и в следствие на това с предната си дясна част е ударил задната част на ЛА Сеат и в следствие на което загубил устойчивост и започнал превъртане през таван си и изпадането на пътниците. Този извод на вещите лица според мен се опровергава от самия оглед на местопроизшествието и на страница 4 е записано в огледния протокол, че ТА Форд е намерен с волан на половин оборот на ляво. Това обаче опровергава извода на ВЛ, че водачът С. не бил изненадан, но в следствие на удара е изгубил съзнание и той се освестил едва в болницата. Как един водач изпаднал в безсъзнание, а имаме СМЕ по водено друго производство срещу Ц., че той получил средна телесна повреда. Как в това си състояние няма да е изненадан и ще завие волана в дясно и очевидно изводите на ВЛ не почиват на обективна находка, оставени следи на гумите по платното за движение. Единствената следа от ЛА Пежо констатирана в огледния протокол е течността от радиатора. На стр.43 от АТЕ скоростта на ЛА Сеат е била 95 км/час. На стр. 45 от АТЕ е записано, че скоростите на ЛА Пежо и Форд следа да се определят от теорията на удара. На стр. 49 от АТЕ за ТА Форд е определ. скорост 101 км/час в момента на удара, а за ЛА Пежо скорост 119 км/час в момента на удара, като незнайно защо и на какви обективни находки е прието, че преди момента на удара той се е движел с 129 км/час, тоест е намалил скоростта чрез спирачките за каквото няма никаква

обективна находка – на оставени спирачни следи. Тези скорости на трите участващи в ПТП автомобили са посочени на стр. 60 от АТЕ и не е ясно от къде се прави извод, че са били задействани спирачките на ЛА Пежо. Дори и в показанията си пред наст. съд. състава на 27.04.2022г. никъде св.Ц. не твърди, че е задействал спирачките и твърди, че е било неочаквано и се опитал да направи маневра на дясно, но до него в дясно било ЛА СЕАТ и което значи, че той е реагирал много, много късно и се поставя въпросът „Кое е онова което е отклонило вниманието му?“. Моля да оцените показанията на св.М. Д. дадени на ДП и там освен, че говори за червен автомобил, който се намирал пред ЛА Сеат и св.Д. каза, че съвсем внезапно било навлизането на ТА Форд пред управлявани от св.Ц. ЛА Пежо и това станало, както и св.Ц. твърди, когато разстоянието между ТА Форд и ЛА Пежо било едва 10 метра. Ц. е имал защитник и е могъл да се запознае с материалите на ДП и с днес приетата експертиза, където разстоянието се визира в порядъка на 12-13 метра. Но начинът по който са дадени и показанията на св.Ц. и показанията на св.Д. сочи на едно и двамата не са наблюдавали постоянно пътната обстановка. Според св.Ц., когато е забелязал пред себе си ТА Форд, не е могъл да извърши спасителна маневра на дясно, защото там сее намирал вече ЛА Сеат - търсене на отговорност не от задно движещия се ЛА, а от предно движещия се. Онзи който се намира от зад гледа напред и има много по-добра възможност да наблюдава пътната обстановка отколкото този който се движи отпред. Естествено той притежава огледалата на автомобила и е длъжен да следи и обстановката зад себе си. По отношение на св.Д. фактът, че е видял червения ЛА и не е вярно това твърди прокурорът, че от показанията му се опровергава наличието на такъв автомобил, напротив изрично се опровергава, но го е визирал пред ЛА Сеат. Този факт обаче следва логичния извод, че той не е наблюдавал непрекъснато пътната обстановка и е забелязал ЛА най-вероятно Мини Купър. Този червен ЛА св.Д. е забелязал едва след като е извършил твърдяното внезапно предприето изпреварване от въпросния червен ЛА, който към момента когато подсъдимият е предприел изпреварване се е намирал зад ЛА Сеат. Това доказва, че св.Д. не е следил непрекъснато пътната обстановка и наличието на ТА Форд непосредствено преди удара е възприел като внезапно навлизане от дясна в лява лента пред управлявани автомобила в който се намирал ЛА Пежо, управляван от св.Ц..

От изложеното обаче на стр. 43, 45, 49 и стр. 60 от АТЕ следва, че разликата в

скоростите между скоростите на ТА Форд и ЛА Сеат е била 46 км/час по време на изпреварването. За да онагледя ситуацията в която се е случило ПТП с удар отзад при изчислените скорости от вещите лица ще ви дам пример със ситуация при която един тир изпреварва друг тир по нагорнище по АМ. В тази ситуация всички, които сме тук не можем да отречем, че това изпреварване трае продължително дълго време и през това време и двата автомобила и движещите се зад тях автомобили изминават разстояние - на този въпрос ВЛ не са отговорил и той е важен и съществения въпрос за правилното решаване на наст. казус, защото от това какво разстояние са изминали и за колко време зависи на какво отстояние се намирал ЛА Пежо с Ц. и дали е могъл да предотврати удара. Имаме такива изчисления направени е единичната експертиза на Мирчев, но тя не е приета. Имаме и експертизата на другите вещи лица – Милев, Маджаров, Фотев. Те обаче също не могат да бъдат предмет на обсъждане, защото не са приети и за това направих въпросното док. искане така, че от тука изводът, които следва е, че постановеният от вас съд. акт ще бъде постановен при неустановено от фактическа страна делото и изводите ще бъдат, че няма да почиват изцяло на док. материал. Не е изчислено какво е разстоянието, за какво време е изминал ТА Форд от момента на маневрата до удара от зад от ЛА Пежо, разстоянието от ЛА Пежо до ТА Форд в момента в който е предприел изпреварване. Не се касае за безопасно аварийно спиране, а за безопасно намаляване на скорост до тази на движещия се пред него автомобил. Разликата в скоростта на ЛА Пежо и ТА Форд в момента на удара е била 18 км/час и при тази скорост не е възможно да се отворят въздушните възглавниците на ЛА Пежо, но видно от записаното на стр.4 на огледния протокол и показанията на св.Ц., а и от снимковия материал на фотоалбума, въздушните възглавници на ЛА Пежо са се отворили. Разликите в скоростите на двата автомобила преди удара е била 28 км/час и от което следва, че до момента на удара водачът на ЛА Пежо е намалил скоростта си с 10 км/час, тоест от 129 на 119 км/час. От къде следва този извод не е ясно при определение, че нямаме обективна находка, че за да се направи извод, че са употребени спирачките, най –вероятно от свидетелски показания, каквито са цитирани на л. 53 от заключението – М. Д. и тези на св.Б. Ц.. Св. Ц. казва 120-130 км/час, а пред съда заявява 120 км/час. Но това не съвпада с изчисленията на ВЛ. Имаме разлика 9 км/час. На стр.53 от заключението и цитирам – към момента на предприемане на маневрата

изпреварване от ТА Форд същият е била на разстояние 12,66 метра според скицата на стр.53 от АТЕ от изпреварващия го ЛА Пежо, тоест ЛА Пежо е била на 12-13 метра. На база на горните скорости на чл. 56 от АТЕ е изчислена дължина на пълния спирачен път на ЛА Пежо – 136,47 метра, а на ТА Форд на стр. 57 – 91 метра пълен спирачен път. На стр. 61 са посочени същите резултати. На стр. 65 от АТЕ, като е прието, че при предприемане на изпреварването от ТА Форд ЛА Пежо се е намирал на 61-62 метра от мястото на удара и ВЛ са направили извода, че ТА Форд се е намирал дълбоко в опасната зона на ЛА Пежо и ударът не е бил непредотвратим. Касае се за дължина на пълния спирачен път. Ударът между ЛА Пежо и ТА Форд и който след това е ударил ЛА Сеат е станал при застигане отзад на ТА Форд от ЛА Пежо при което е важна не опасната зона за спиране, а опасната зона за аварийно намаляване на скоростта на задния автомобил до предния и да не настъпи удар. На стр.66 от АТЕ е прието, че ударът между ЛА Пежо и ТА Форд е настъпил 1,5 секунди след като последния е предприел маневра изпреварване – учудващо за мен. За 1,5 секунди е невъзможно Форд да се пристрои от дясна лента за движение в крайна лява лента. Поне 2 секунди са му необходимо и то при положение, че ударът е станал при предприемане на маневрата за изпреварване, но ударът е станал в доста по-късно, когато ТА Форд е извършвал изпреварването и се е бил почти изравнил с ЛА Сеат и в тази насока са и обясненията на подсъдимия и показанията на св.Г. и св.Д. и това прието като част от фактическата обстановка в ОА. За това обаче е необходимо време много, много по-голямо от 1,5 секунди и 2 секунди. През това врем автомобилите са се движили и са изминали разстояние, които ВЛ не са изчислили и не са отчели и факта, че е имало още един движещ се автомобил пред ТА Форд, червен на цвят и това се установява от показанията на св. Г., който не може да бъде приет като заинтересован. Към момента в който е депозирал показание по делегация пред РС Кърджали, които бяха приобщени чрез прочитането им, и този свидетел отдавна е пенсионер и няма никакви взаимоотношения с фирмата или подзащитния ми. Позоваването на показанията на св.Д., който бил категоричен, а и показанията на ДП бяха приобщени чрез прочитането им и там той е казал, че не е видял, не че е категоричен, че не е имало, а че не е видял. Не е отчетен и фактът, че при предприетата от този автомобил червен маневра изпреварване на движещия се пред него Сеат и това е довела до необходимост от намаляване и след това

до увеличаване на скоростта на Форд и за това говори и св. Г. и че не е употребявал спирачки. Това е увеличило времето необходимо подзащитният ми с Форд да застигне и се изравни със Сета и при което се е увеличило изминалото разстояние на всички участващи в ПТП автомобили.

Противоречиви доказателства бяха събрани по отношение факта дали в Пежо е имало още едно лице от женски пол. Установи се, че такова лице е имало на местопроизшествието и св. К. я квалифицира, като приятелка на св.Ц.. според последния тя му е била приятелка, но дошла в по-късен момент. А имало или нямало такова лице не може да се тълкува като вреда на подзащитния ми. Ако тя е била в този автомобил и за наличието на такава жена говори и св.Н. Г. и бяха четени показанията на ДП и там каза, че са били двама мъже, а пред съда заяви, че са били момче и момиче и ако е имало такава жена и това обяснява и възможността за отклоняване на вниманието на въпросния свидетели. И за мен основаната причина за това ПТП е именно факта на отклоняване на вниманието на св.Ц..

Предвид всички изложено считам, че от док. материал не може да се направи категоричен извод, така както го изисква нормата на чл.303 ал.1 от НПК, че обвинението е доказано по безспорен начин. Присъдата не може да почива на предположения. А наличието на противоречия в свидетелските показания изключва възможността да бъде четена осъдителна присъда. За причината за настъпилото ПТП моля да имате предвид и събраните писмени доказателства изготвени от разпитания в качеството на свидетел С. А., който е бил част от автопатрула посетил местопроизшествието след инцидента. И обърнете внимание на док. записка и КП за ПТП № 10/27- ми август и от 29.09.2020г. и в двата документа е отразено, че водачът Ц. управлявайки ЛА Пежо застига и блъска ТА Форд и ТА Форд се отклонява и удря ЛА Сеат – в докладната. А в КП за ПТП там където ЛА Пежо и ТА Форд са отразени като МПС № 1 и № 2 и цитирам. Никъде в тези два документа не е отбелязано, че се касае за удар при предприета маневра изпреварване от страна на водача на ТА Форд и засичане на движещия се зад него ЛА Пежо. Ако такива данни са съществували посетилите служители на МВР щяха да отразят това обстоятелство в докладната записка и КП. Не случайно настоявах още от 2013 г. тези лица да бъдат издирени и тези два документа да бъдат приобщени и да се разпитата тези лица тогава когато впечатленията са им били пресни и непосредствени.

Апелирам пред вас формирайки вътрешното си убеждение с цел да достигнете до истината и на база на събраните доказателства да приложите правилно закона и достигнете до извода, че подзащитният ми не е виновен и няма вина за случилото се и оправдаете по така повдигнатото му обвинение.

Хипотетично в случай, че не се съгласите с изложеното от мен съм длъжен да отбележа – както имах възможност да споделя при прилагане на нормата на чл.2 ал. 2 към 24.08.2012г. за престъплението за което по реда на чл.247 ал.1 т.1 от НПК РП Пазарджик е повдигнала обвинение и се е предвиждало наказание до 5 год. ЛС. От разпита на ВЛ по двете назначения на ДП и приети СМЕ от ВЛ д-р П., визирам експертизите на пострадалите К. П. Д. и Щ. К. и на база на които заключения, дадени на ДП, е и квалификацията, която се съдържа в ОА, че се касае за тежки телесни повреди, под формата на това, че в следствие на изпадането им в будна кома се е стигнало до състояние до постоянно общо разстройство на здравето опасно за живота и за двете. Двете бяха разпитани пред наст. съд. състав в качеството на свидетели и ВЛ прави извода, че към наст. момент не се касае за тежки телесни повреди за всяка една от тях по смисъла на чл.28 ал.2 от НПК, а се касае за средни телесни повреди по смисъла на чл.129 ал. 2 от НПК – разстройство на здравето временно опасно за живота. Нормата на чл.78а в ал.7 от НК въвежда изключение по отношение на прилагане института за освобождаване от нак. отговорност с налагане на адм.наказание в случаите макар деянието да е по непредпазливост и при прилагане на чл. 2 ал. 2 считам, че в тази хипотеза няма пречка и pledирам ако наистина ако решите да го признаете за виновен и на основание чл. 78а ал. 1 от НК да го освободите от нак. отговорност и му наложите адм. нак. глоба в рамките на предвиденото от закона от 1000 до 5 000 лева, като съобразите факта, че са налице смекчаващите вината обстоятелства, факта, че самият той е пострадал от процесното ПТП и като съобразите всичко това да съобразите нормата на чл. 78а от НК да не му налагате исканото от прокуратурата. И при налагане на института по чл.78а да не налагате наказание лишаване от право да управлява МПС.

В такъв смисъл pledирам пред вас.

ПРАВО НА ЛИЧНА ЗАЩИТА на подсъдимия С.: Съгласен съм с казаното от моя адвокат.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия С.: Моля да бъде оправдан, защото се считам за невинен.

Съдът се оттегли на тайно съвещание, за да постанови присъдата си, след което обяви същата на страните и разясни реда и сроковете за обжалване и протестиране.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 12,20 ч.

Председател: _____

Секретар: _____